

Sheku Kanneh-Mason – Bach, Simcock, Britten, Brouwer, Finnis i Cassadó

Concert Extraordinari

Dijous, 9 de març de 2023 – 20 h

Petit Palau



Amb el suport de:



Membre de:



Programa

Sheku Kanneh-Mason, violoncel

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

*Suite per a violoncel sol núm. 2, en Re menor,
BWV 1008*

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuett
Menuett
Gigue

Gwilym Simcock (1981)

Prayer for the senses

Benjamin Britten (1913-1976)

Suite per a violoncel sol núm. 1, op. 72

Canto primo: Sostenuto e largamente
Fuga: Andante moderato
Lamento: Lento rubato

Canto secondo: Sostenuto
Serenata: Allegretto pizzicato
Marcia: Alla marcia moderato

Canto terzo : Sostenuto
Bordone: Moderato quasi recitativo
Moto perpetuo e Canto quarto: Presto

II

Leo Brouwer (1939)

Sonata per a violoncel sol, núm. 2

(Obra dedicada a Sheku Kanneh Mason i encarregada per la Royal Philharmonic Society gràcies al suport d'un generós donant anònim) ★

Edmund Finnis (1984)

Cinc preludis per a violoncel sol

Gaspar Cassadó (1897-1966)

Suite per a violoncel sol

Preludi-Fantasia. Andante

Sardana (dansa). Allegro giusto

Intermezzo i dansa final. Lento ma non troppo – Allegro marcato

En col·laboració amb el British Council i l'Ambaixada Britànica a Espanya

Durada aproximada del concert: primera part, 47 minuts | pausa de 15 minuts | segona part, 40 minuts

#jovestalents

★ El 18 de desembre de 2020 vaig finalitzar la Sonata núm. 2, composta expressament per a l'excel·lent violoncel·lista Sheku Kanneh-Mason. La seva qualitat del so i professionalitat, tenint en compte la seva joventut, em van motivar a escriure la meva Segona Sonata per a aquest instrument. Realment m'és complicat parlar de la meva música, prefereixo compondre i no haver d'explicar-ne el perquè. Vull agrair al senyor James Murphy, director general de la Royal Philharmonic Society, el fet d'haver-me encoratjat en aquest projecte dedicat al repertori per a violoncel del segle XXI i a promoure els joves talents.

Leo Brouwer (27 Febrer 2023)

Poema

regal

un poema pot contenir
el sentit total del món.

aquest poema conté
un dibuix fugaç
creat per uns núvols.

la capsa és vermella,
el títol n'és el llaç.

obro mans i ulls.
abandono el text

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Comentari

Les sis *Suites per a violoncel* que va compondre Johann Sebastian Bach (1685-1750) durant la seva estada a la cort de Köthen com a Kapellmeister, entre el 1717 i el 1723, desperten encara l'admiració d'especialistes i oients. Encara més, si es pensa que el compositor – que posseïa diversos instruments– no passava per ser un intèrpret de violoncel. L'afany amb què va estudiar els models italians i, sobretot, francesos –la tradició violagambista de Sieur de Machy o Marin Marais, per exemple– el va portar a una culminació formal sense comparació que, no obstant això, va estar a punt de caure en l'oblit. Com és sabut, Pau Casals va ser un dels principals responsables de la recuperació de les *Suites*, amb interpretacions que inspirarien noms com Paul Tortelier o Jacqueline du Pré. La *Suite núm. 2, en Re menor*, característicament concebuda pel mètode que Bach emprava, ha estat destacada pel seu “contrapunt lineal”: polifonia i monodia es combinen i es despleguen juntament amb ornamentacions que no tenen una pretensió merament cosmètica, sinó que consoliden l'estructura de les danses que la componen, amb geometries rítmiques de traçat impecable.

La sorprenent precocitat del violoncel·lista barceloní Gaspar Cassadó (1897-1966) li va valer la possibilitat de completar la seva formació a París, conèixer Maurice Ravel o Manuel de Falla –entre d'altres– i arribar a destacar com a solista a nivell internacional amb la interpretació de peces concertants al costat de les orquestres més importants del moment, sota la direcció de noms com ara Mengelberg, Beecham o Furtwängler. A més de participar en el circuit dels intèrprets més sol·licitats, es va dedicar a la transcripció i adaptació d'obres clàssiques per al seu instrument, així com a la tasca compositiva –pròpiament dita–, tot llegant una sèrie de peces de gran interès, la majoria de les quals en format cambrístic. És el cas de la *Suite*, que s'inicia amb un “Preludi-Fantasia” i incorpora als seus moviments tres danses populars: una sarabanda, una sardana i una jota. Concebuda durant un període especialment fructífer, la dècada del 1920 –com el seu *Concert per a violoncel en Re menor* o el seu *Trio per a piano*–, es tracta d'una peça portentosa, plena de picades d'ullet al projecte bachian.

La primera *Suite per a violoncel* que va compondre Benjamin Britten (1913-1976), pensant en una execució pel virtuós Mstislav Rostropóvitx, es posa a prova –novament, i des de la distància– amb la inigualada contribució del Kantor de Leipzig, fins i tot si la denominació dels seus moviments no es correspon amb les danses tradicionals, ni són especialment perceptibles les maneres compositives del Barroc. L'expressivitat rotunda que recorre la peça de començament a fi ubica l'oient en un context completament diferent, en què predomina una expressivitat a voltes desassossegadora; en línia, en qualsevol cas, amb una certa estètica contemporània, que sospita de les propostes positives, descaradament belles. Estrenada pel virtuós soviètic al Festival d'Aldeburgh del 1965, no s'ha d'esperar trobar-hi una proliferació de temes clars i distints, sinó una alternança fascinant entre la funció melòdica i l'harmònica, amb una sonoritat sumptuosa que explora les possibilitats de l'instrument en els seus diferents episodis. Una gamma d'afectes contrastada, des de la “Fuga” i el “Lamento” –inclosos en el Cant primer– al “Presto” de tancament, que culmina a tall de recapitulació turbulenta evocant el tema predominant al llarg de la peça.

Tres composicions més per a violoncel sol es podran escoltar en aquest recital, obra de creadors contemporanis. Encara que més conegut per la seva contribució a la creació per a guitarra –amb un nombre elevat de partitures, que li han valgut un reconeixement internacional–, la *Sonata per a violoncel* de l'havaner Leo Brower (1939) en reflecteix de forma paradigmàtica les inquietuds estilístiques. D'altra banda, tant Gwilym Simcock (1981) com Edmund Finnis (1984) són dos representants excel·lents de la jove generació de compositors britànics, que el violoncel·lista Sheku Kanneh-Mason ha gravat i gaudeix interpretant en directe. El primer d'ells, celebrat com a pianista, és així mateix autor de peces com ara *Prayer for the senses*, considerades “melòdicament apassionants, complexes però enormement accessibles”. Quant als *Cinc preludis per a violoncel* d'Edmund Finnis –compositor acostumat al llenguatge de la música electrònica–, es tracta d'una sèrie fascinant, també, per a l'oient. Amb temes de gran subtilitat en *loop*, i gràcies a l'eventual ús de dobles cordes, sonen espontanis i no obstant això familiars, des de la insalvable llunyania que els emparenta amb Bach.

Jacobo Zabalo, *doctor en humanitats*

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta

a partir de
3 concerts!

Joyce DiDonato
& Il Pomo d'Oro

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Mateu de Bach
amb Vox Luminis

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.



Biografia

Sheku Kanneh-Mason, violoncel



© Jake Turney

És un violoncel·lista molt sol·licitat per les principals orquestres i sales de concerts d'arreu del món. El seu nom va esdevenir popular el 2018 després de participar a les noces del duc i la duquessa de Sussex al castell de Windsor; una actuació rebuda amb entusiasme per una audiència planetària de prop de dos mil milions de persones. Prèviament ja havia assolit prestigi com a guanyador del concurs BBC Young Musician el 2016 i ben aviat esdevingué artista d'enregistrament de Decca Classics. Al seu darrer àlbum, *Song*, mostra el seu lirisme interpretatiu amb una àmplia selecció d'arranjaments i col·laboracions. El seu àlbum *Elgar* (2020) va arribar al lloc número 8 de la llista principal d'enregistraments oficials del Regne Unit, fet que el situa com el primer violoncel·lista d'assolir un Top 10 al Regne Unit. L'editorial Faber publica col·leccions de partitures del seu repertori juntament amb els seus propis arranjaments i composicions.

Aquesta temporada 2022-23 actua com a artista resident de la Philharmonia Orchestra, amb la qual oferirà tres concerts durant l'any a més de música de cambra i d'impartir tallers educatius. Igualment, actua amb altres formacions, com els London Mozart Players, Orchestre de Chambre de París, Royal Northern Sinfonia, Camerata Salzburg, Hallé Orchestra i Royal Scottish National Orchestra. A Amèrica es presenta com a solista amb la Philadelphia Orchestra, Los Angeles Chamber Orchestra, simfòniques de Toronto, Boston, São Paulo i, en gira, amb la City of Birmingham Symphony Orchestra. També interpreta el seu primer programa de recitals de violoncel en solitari en sales com ara el Wigmore Hall de Londres, National Concert Hall de Dublín, Auditorio Nacional de Música de Madrid, Musée du Louvre de París i De Doelen Rotterdam, i ara al Palau de la Música Catalana, i tornarà a la Konzerthaus de Dortmund com un dels artistes Junge Wilde.

Des que va debutar el 2017, Sheku Kanneh-Mason ha actuat tots els estius als BBC Proms, fins i tot el 2020, en què va oferir un recital impressionant amb la seva germana Isata, en un auditori buit per raó de la pandèmia. Va ser seleccionat per aparèixer en l'anhelat paper de solista convidat a la Last Night of the Proms 2022 amb la BBC Symphony Orchestra.

Graduat per la Royal Academy of Music de Londres, on va estudiar amb Hannah Roberts, el maig del 2022 va ser nomenat primer professor visitant Menuhin d'interpretació. És ambaixador de la Juvenile Diabetes Research Foundation, Future Talent i Music Masters. Així mateix va rebre la distinció de membre de l'Excel·lentíssim Orde de l'Imperi Britànic (MBE) a la llista d'honor de l'Any Nou 2020.

Toca amb un violoncel Matteo Goffriller del 1700 que té en préstec indefinit.

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimarts, 25.04.23 – 20 h

Sala de Concerts

Mari Samuelson, violí

Julien Quentin, piano

J. S. Bach: “Xacona” de la *Partita núm. 2, BWV 1004*

M. Richter: *Berlin overnight*

P. Glass: *Metamorphosis II*

L. Auerbach: *24 Preludis per a violí i piano – Adaggio sognando*

A. Pärt: *Fratres*

S. Profófiiev: *Sonata núm. 2, en Re major*

M. Richter: *Mercy*

Preus: de 25 a 35 €

Mecenes d'Honor



Mecenes Protectors



Mitjans Col·laboradors



Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

M^a Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

